

1. அமரர்கோ

கங்கையைச் சடையிற் பரித்துமறி மழுவங்
கரத்திற் றரித்துருத்ரங்
காட்டுழவை யதளசைத் தணிமன்றி லாடுகங்
காளற் கபின்னமாய
சங்கரி சடாதாரி சருவாணி கல்யாணி
தற்பரி பவானிதந்த
தந்திமுக னோடுமற் றைந்துபெயர் நீர்மையந்
தன்னகத் துளதெய்வமே
மங்கையர்த மின்பெனூந் துன்பினை விரும்புமட
மார்க்கத்தை விட்டதீதர்
வாழ்வுக்கும் வாழ்வாய வாழ்வினை யளிக்குமுன்
மலரடி தியானிக்கவும்
அங்கையினி னெல்லியங் கனியெனத் திருவருளை
யடையவுங் கருணை நல்காய்
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே.

கங்கையைச் சடையில் பரித்து மறி மழுவம்
 கரத்தில் தரித்து ருத்ரம்
 காட்டு உழவை அதள் அசைத்து அணிமன்றில் ஆடுகங்
 காளற்கு அபின்னம்ஆய
 சங்கரி சடாதாரி சருவாணி கல்யாணி
 தற்பரி பவானி தந்த
 தந்தி முகனோடு மற்று ஐந்து பெயர் நீர்மையும்
 தன் அகத்து உள தெய்வமே
 மங்கையர்தம் இன்பு எனும் துன்பினை விரும்புமட
 மார்க்கத்தை விட்டு அதீதர்
 வாழ்வுக்கும் வாழ்வு ஆய வாழ்வினை அளிக்கும் உன்
 மலர் அடி தியானிக்கவும்
 அங்கையின் நெல்லி அம் கனி எனத் திரு அருளை
 அடையவும் கருணை நல்காய்
 அருமறை புகழ்ந்த திருமுருக சிவ சரவணத்து
 ஆதியே அமரர் கோவே.

கங்கையாற்றைத் தம் திருச்சடையில் தாங்கியும் மானையும்
 மழுவாயுதத்தையும் தம் திருக்கரத்தில் ஏந்தியும், சினங்கொள்ளும்
 புலியின் தோலாடை அசையமாறு அழகிய பொன்னம்பலத்தில்
 நடனமாடுகின்ற கங்காள மூர்த்திக்குப் பிரிவிலாத சங்கரியும்
 சடாதாரியும் சருவாணியும் கல்யாணியும் தற்பரியும் பவானியும்
 ஆன பல பெயர்களைப் பெற்ற சத்தி ஈன்ற யானை முகனோடு
 பின்னும் ஐந்து பெயர்களின் தன்மையும் தன்னிடம் கொண்டுள்ள
 தெய்வமே! அரிய வேதங்கள் புகழ்ந்த திரு முருகனே! சிவனே!
 சரவணத்து ஆதியே! தேவர்தம் அரசே! மாதருடைய இன்பம்
 எனப்படும் துன்பத்தினை விரும்புகின்ற அறியாமை வழியை
 நீக்கிய துறவியர் தம் வாழ்க்கைக்கும் நல்வாழ்வான முத்தியை
 அளித்தருளுகின்ற உன் தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளை
 அடியேன் நினைக்கவும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்
 எளிதில் உறுதியாகத் திருவருளை அடையவும் உனது
 கருணையை அளித்தருள்வாயாக.

மந்தரத் தாலமிர்த மகரால யந்தனை
 மதித்தகான் மெய்யின்மாயம்
 மருவுவன மாலிசோ தரியான வட்குரிய
 வாமந் தனைக்கொடுத்துச்
 சிந்தரக் குடிலந் தயங்கவரு ணடமிடு
 திருக்கண் ணுதற்குமதலாய்
 தீவினைதவிர்த்தருடி திக்கொருவ ரிலையெனச்
 சேவடியை நம்பிநவிரம்
 உந்துனபி தானமனு வோதிநிலை மீதிலே
 யோடியா டித்திரிந்தும்
 உள்ளத்தி லேவைத்த வெண்ணத்தொ ரெள்ளேனு
 மொத்துவர வில்லையென்றென்
 அந்தரங் கத்திலே யாறாத புண்ணுற்
 றழுங்குமெற் கார்தஞ்சமே
 அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
 தாதியே யமரர்கோவே.

மந்தரத்தால் அமிர்த மகரால யம் தனை
 மதித்தகால் மெய்யின் மாயம்
 மருவு வனமாலி சோதரி ஆனவட்கு உரிய
 வாமம் தனைக்கொடுத்துச்
 சிந்தரக் குடிலம் தயங்க அருள் நடம்இடு
 திருக்கண்ணுதற்கு மதலாய்
 தீவினை தவிர்த்து அருடி திக்கு ஒருவர் இலைஎனச்
 சேவடியை நம்பி நவிரம்
 உந்து உன் அபிதான மனு ஒதி நிலை மீதிலே
 ஒடி ஆடித் திரிந்தும்
 உள்ளத்திலே வைத்த எண்ணத்து ஒர் உள்ளேனும்
 ஒத்து வரவில்லை என்று என்
 அந்தரங் கத்திலே ஆறாத புண்ணுற்று
 அழுங்கும் எற்கு ஆர் தஞ்சமே
 அருமறை புகழ்ந்த திருமுருக சிவ சரவணத்து
 ஆதியே அமரர் கோவே.

அரிய வேதங்கள் புகழ்ந்து கூறுகின்ற முருகப் பெருமானே! சிவபெருமானே! சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய முதற்பொருளே! தேவர்தம் அரசே! அமுதம் பெற மந்தர மலையை மத்தாகக்கொண்டு பாற்கடலைக் கடையும் காலத்தில், தம் உடம்பினால் மாயங்கள் பல செய்த திருமாலின் சகோதரியான உமையானுக்கு உரித்தான தமது இடப்பாகத்தைக் கொடுத்துச் சிவந்த சடை அசையத் திருவருட் கூத்தினைச் செய்யும் நெற்றிக் கண்ணனாகிய சிவபெருமானுக்குக் குழந்தையே! என் தீய வினைகளைத் தீர்த்து அருள்புரிவாய். உன் சிவந்த திருவடிகளையே நம்பி வந்தேன். எனக்கு ஆதரவு ஒருவரு மில்லை. மயில் வாகனத்தைச் செலுத்துகின்ற உன்னுடைய திருப்பெயர் மந்திரத்தை (சரவணபவ) உரைத்த வண்ணம் இம்மண்ணுலகில் ஓடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் திரிகின்றேன். அவ்வாறு திரிந்தும் மனத்தில் கொண்டுள்ள எண்ணத்துள் ஓர் எள்ளளவு கூட இசைந்து வரவில்லை என்று என் உள்மனத்தில் குணமாகாத காயம் ஏற்பட்டு வருந்தும் எனக்கு யார் அடைக்கலம்? கூறுவாயாக.

2

கஞ்சமலர் வதனத்தின் மஞ்சணில வக்களைக்
காவிவிழி சூழ்ந்துகழலக்
கலவையணி செண்டம மிரண்டுநிமி ரச்செய்ய
கைக்கங்க ணங்கடிகழ
அஞ்சமென் னத்தெருவி னின்றிலா வித்தினமு
மாப்பிடித் திடுகணிகையர்
ஆசைகொண் டலையுமில் வாபாச நாய்தனை
யணைத்தருள் கொடுக்கவேண்டும்
தஞ்சமென் றடைகின்ற வுயிர்களுக் காதரவு
தந்திரட் சிக்கவென்று
சாற்றியுள வேதாக மச்சஞ்ச யங்களிற்
சாரதர மாகவுள்ள

அஞ்செழுத் தாறெழுத் துக்கிறைவ வாதிநடு
வந்தமில் லாதபரமே
அருமறை புகழ்ந்த திரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே.

கஞ்சமலர் வதனத்தில் மஞ்சள் நிலவக் களைக்
காவிவிழி சூழ்ந்து சுழலக்
கலவை அணி செண்டு அமம் இரண்டு நிமிர்ச் செய்ய
கைக்கங்கணம் கள் திகழ
அஞ்சம் என்னத் தெருவில் நின்று உலாவித் தினமும்
ஆள்பீடித்திடு கணிகையர்
ஆசைகொண்டு அலையும் இவ் ஆபாச நாய்தனை
அணைத்து அருள்கொடுக்க வேண்டும்
தஞ்சம் என்று அடைகின்ற உயிர்களுக்கு ஆதரவு
தந்து ரட்சிக்க என்று
சாற்றிஉள வேதஆகமச் சஞ்சயங்களில்
சாரதரம் ஆக உள்ள
அஞ்சு எழுத்து ஆறு எழுத்துக்கு இறைவ ஆதிநடு
அந்தம் இல்லாத பரமே
அருமறை புகழ்ந்த திரு முருக சிவ சரவணத்து
ஆதியே அமரர் கோவே.

அரிய வேதங்களால் எப்போதும் புகழ்ந்து கூறப்படுகின்ற அழகிய முருகப்பெருமானே! சிவபெருமானே! சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய முதற் பொருளே! தேவர்தம் அரசே! உன்னை அடைக்கலம் என்று அடைகின்ற உயிர்களுக்கு அன்பருளிக் காக்க என்று கூறுகின்ற வேதங்கள் ஆகமங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுதியில் சத்தான திருவைந்தெழுத்து எனும் நமசிவாயத்திற்கும் திருவாறெழுத்தெனும் சரவணபவவிற்கும் இறைவனாக உள்ளவனே! முதலும் முடிவும் இல்லாத பரம்பொருளே! செந்தாமரை மலர் போன்ற தம் முகங்களில் மஞ்சட் பொடியின் பூச்சுத் துலங்கவும், அழகுடைய கருங்குவளை மலர் போன்ற கரிய கண்கள் நாலாபக்கமும் சுழன்று வட்டமிடவும்,

மணம் கமழும் குழம்பணிந்த பந்து போன்ற தனங்களிரண்டும் நிமிர்ந்து நிற்கவும், சிவந்த கைகளில் அணிந்த வளையல்கள் ஒளியை வீசவும், கண்டோர் அன்னம் என்று சொல்லும்படித் தெருவில் வந்து நின்று, இங்கும் அங்கும் ஓய்யாரமாக நடந்து நாள்தோறும் காழகர்களை வயப்படுத்தும் விலை மாதர்கள் மீது ஆசை வைத்துத் திரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்த ஆபாச நாயையும் உன்னுடன் சேர்த்துத் திருவருள் பாலிக்க வேண்டும். 3

சனகாதி நால்வர்க் குரைத்தமுறை போற்பரா
 சரர்மக்க ளாறுபேர்க்கும்
 தண்ணார் பரங்கிரிக் கண்ணே தனித்துநற்
 சதுர்வேத வச்சிமுடிவை
 வினைதீர்த் துணர்த்துவா னருண்மொளன குருவென்ன
 வீற்றிருந் தைந்துறுப்பான்
 விளக்கியருள் பாலித்த தண்ணளியை யாரறிவர்
 மெய்யன்ப ரன்றியந்தக்
 கனமான காரியந் தமிழேற்கும் வேண்டியே
 கைகுவித் திடுமென்னையுள்
 கைவிடா நட்புவந் தென்றைக்கு மேவுமோ
 காதற் கியைந்தகண்ணே
 அனகமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமுகி லேயென்ற
 னந்தரங் கக்களிப்பே
 அருமறை புகழ்ந்த திரு முருகசிவ சரவணத்
 தாதியே யமரர்கோவே.

சனகாதி நால்வருக்கு உரைத்த முறைபோல் பரா
 சரர் மக்கள் ஆறு பேர்க்கும்
 தண்ணார் பரங்கிரிக் கண்ணே தனித்து நல்
 சதுர் வேத உச்சி முடிவை
 வினை தீர்த்து உணர்த்துவான் அருள் மொளன குரு என்ன
 வீற்றிருந்து ஐந்து உறுப்பால்
 விளக்கி அருள் பாலித்த தண்ணளியை யார் அறிவர்
 மெய்யன்பர் அன்றி அந்தக்

கனமான காரியம் தமியேற்கும் வேண்டியே
 கை குவித்தீடும் என்னை உன்
 கைவிடா நட்பு வந்து என்றைக்கு மேவுமோ
 காதற்கு இயைந்த கண்ணே
 அனக மெய்க்கு ஞான ஆனந்த முகிலே என்றன்
 அந்தரங்கக் களிப்பே
 அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்து
 ஆதியே அமரர் கோவே.

சனகன், சனந்தனன், சனாதனன், சனத்குமாரன் ஆகிய முனிவர்கள் நால்வருக்கும் மௌனயோகத்திலமர்ந்து சின்முத்திரை காட்டி ஞானத்தை உணர்த்தியருளிய முறைப்படி, பராசர முனிவர்கள் புதல்வர்களான தப்தர், அநந்தர், நந்தி, சதுர்முகர், பருதி பாணி, மாலி ஆகிய ஆறு பேர்களுக்கும் குளிர்ச்சி நிறைந்த திருப்பரங்குன்றத்தில் தனிமையில் (சிறந்த நான்கு வேதங்களின் அந்தமான முடிந்த பொருளை வினைகள் முழுதும் போக்கி உணர்த்தும் பொருட்டு), அருள் வடிவான மௌனயோகத்தில் எழுந்தருளிச் சின்முத்திரை காட்டி ஞானத்தை உணர்த்தியருளினாய். மெய்யறிவாளரன்றி இந்த உண்மையை அறியவல்லார் யார்? அந்த நிறைவான காரியம் எனக்கும் வந்துசேர வேண்டுமென்று என் கையாற் கும்பிடுகிறேன். அஃது என்று வந்து வாய்க்குமோ? அன்பிற்கு ஒத்த கண்ணாக உள்ளவனே! மாசில்லாது மெய்யறிவான பேரின்ப மேகமே! என்னுடைய உள்ளத்துள்ளே உவகையாய் உள்ளவனே! அரிய வேதங்கள் புகழ்ந்து கூறுகின்ற அழகிய முருகப் பெருமானே! சிவபெருமானே! சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய முதற் பெருனே! தேவர்தம் அரசே!

4

படிற்ற வாகமம் பகர்பொருளொர் மூன்றனுட்
 பசுவினை யனாதியாகப்
 பந்தித்த பாசமுட னப்பசுவு மாசற்ற
 பதியுடைய செயலின்றியே
 முடிவாக வாயினுங் குறைவாக வாயினு
 முரண்கொண் டியங்குங்கொலோ
 மூடமுறு பாசஞா னந்தானும் விடயத்தின்
 முயலுவ தலாதுன்னுடை

அடிதேடி நிற்குமோ பசுஞான முந்தன்னை
யறியுமோ கடினமின்றுள்
அருளான பதிஞானம் யாவையு முணர்த்திமெய்
யானந்த வாழ்வுநல்கும்
அடிமுடி குறிக்கவொண் ணாவைய வதனையில்
வடிமைக் கிரங்கியருடி
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே.

படிநு அற்ற ஆகமம் பகர் பொருள் ஓர் மூன்றனுள்
பகவினை அனாதியாகப்
பந்தித்த பாசமுடன் அப்பகவும் மாசற்ற
பதியுடைய செயல் இன்றியே
முடிவாக ஆயினும் குறைவாக ஆயினும்
முரண்கொண்டு இயங்கும் கொலோ
முடம் உறு பாச ஞானத்தானும் விடயத்தின்
முயலுவது அலாத உன்னுடைய
அடிதேடி நிற்குமோ பசுஞானமும் தன்னை
அறியுமோ கடினமின்று உள்
அருளான பதிஞானம் யாவையும் உணர்த்தி மெய்
ஆனந்த வாழ்வு நல்கும்
அடிமுடி குறிக்க ஒண்ணா ஐய அதனை இவ்
அடிமைக்கு இரங்கி அருள்தி
அருமறை புகழ்ந்த திருமுருக சீவசரவணத்து
ஆதியே அமரர் கோவே.

அரிய வேதங்கள் புகழ்ந்து கூறிய அழகிய முருகப்பெருமானே!
தேவர்தம் அரசே! குற்றமற்ற சிவாகமங்கள் கூறுகின்ற பதிபசுபாசம்
எனும் மூன்று பொருள்களும் ஆன்மாவை அனாதி காலமாகத்
தளைப் படுத்திய பாசத்துடன் அந்த ஆன்மாவும் மாசற்ற பதியுடைய
செயலின்றியே முற்றுப் பெறவோ அல்லது குறைவாகவோ மாறுபாடு
கொண்டு செயல்படுமோ! அறியாமை கொள்ளும் பாச ஞானமும்
புலன்களில் முயல்வதல்லது உன்னுடைய திருவடிகளைத்

தேடி நிற்குமோ! பசு ஞானமும் தன்னை அறிந்து கொள்ளுமோ!
 கடினம் இல்லாமல் உன்னுடைய திருவருளான பதிஞானம் ஒன்றே
 எல்லாவற்றையும் அறியச் செய்து உண்மையான பேரின்ப
 வாழ்க்கையை அளிக்கும். திருவடியும் திருமுடியும் எங்குள்ளன என
 எல்லை குறிப்பிட முடியாத தலைவனே! அந்தப் பதிஞானத்தை
 உன் அடிமையாகிய எனக்கு இரங்கியருள்வாயாக. 5

மூவர்மறை யாகம புரானேதி காசாதி
 முனிவருங் கணநாதரும்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் பணியுநின்
 முக்கியபத வாரிசத்தைக்
 கேவல மயக்கவெளி யேன்பணிய வோதரங்
 கிஞ்சித்து மில்லைநின்றாட்
 கிருபைகொண் டுன்பதம் பெறல்கலப மென்றுனைக்
 கிட்டினே னிட்டம்வைத்துத்
 தீவிர தரப்பெரிய கருணைசெய் தளியரிய
 திவ்வியமெய்க்கு ஞானமெளன
 சிவராஜ யோகனே தவராஜ ராஜனே
 செப்பரிய முத்திமுதலே
 ஆவியர் கவாமியே யருணாகிரி நாதனாக்
 கருடந்த குருநாதனே
 அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
 தாதியே யமரர்கோவே.

மூவர் மறை ஆகம புராண இதிகாச ஆதி
 முனிவரும் கணநாதரும்
 முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் பணியும் நின்
 முக்கிய பத வாரிசத்தைக்
 கேவல மயக்க எளியேன் பணியவோதரம்
 கிஞ்சித்தம் இல்லை நின்தாள்
 கிருபை கொண்டு உன்பதம் பெறல் சுலபம் என்று உனைக்
 கிட்டினேன் இட்டம் வைத்துத்

தீவிர தரப் பெரிய கருணை செய்து அளி அரிய
 தீவ்விய மெய்க்ஞான மெளன
 சீவராஜயோகனே தவராஜ ராஜனே
 செப்பரிய முத்தி முதலே
 ஆவியர் கவாமீயே அருணகிரீ நாதனுக்கு
 அருள் தந்த குருநாதனே
 அருமறை புகழ்ந்த திரு முருக சீவ சரணத்து
 ஆதியே அமரர்கோவே.

பிரம்மா, விட்டுணு, உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும், இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் எனும் நான்கு வேதங்களும், இருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், புராணங்களும், இதிகாசங்களும், தொன்மையான முனிவர்களும், சிவகணத் தலைவர்களும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் வணங்குகின்ற உன்னுடைய திருவடிகளின் கருணையைக்கொண்டு உன்னுடைய திருவடிகளைப் பெறுதல் எளிதென்று உன்னை நெருங்கினேன். அடியேன்மீது விருப்பம் கொண்டு, தீவிர தரப்பக்குவத்தை அருளும் பெரிய கருணையைச் செய்து காப்பாயாக. அருமையான தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மெய்யறிவான மெளனத்தில் எழுந்தருளும் சிவராஜ யோகனாய் விளங்கும் பெருமானே! தவப்பேரரசனே! சொல்லுதற்கரிய முத்தியை அளிக்கும் முதற்பொருளே! உயிர்களுக்குக் கடவுளே! அருணகிரி நாதப்பெருமானுக்குத் திருவருளை அளித்தருளிய குருவாய் விளங்கும் இறைவனே! அரிய வேதங்கள் புகழ்ந்துரைக்கும் அழகிய முருகப்பெருமானே! சிவபெருமானே! சரவணப் பொய்கையில் தோன்றிய முதற்பொருளே! தேவர் தம் அரசே!

6

ஆசிரியர், இளமைப் பருவத்திற்றானே ஒரு சுக்கிரவாரத்திலே அதிகாலையிலே மூன்று தென்னந் தோப்புகளைப் பார்வையிடுமாறு கிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றனர். முதற் கணுள்ள தோப்புவாயிலினுழைந்தார். ஆங்குத் தமக்கு முன்னே தந்தையார் உட்சென்றிருத்தலை அறிந்துகொண்டு வாயிலடியிலேயே நின்று விட்டார். அஞ்ஞான்று கையிலிருக்கிற சஷ்டி கவசத்தை விரித்து இதன் ஆக்கியோர் யாவர்? என்பதைக் கவனித்தார். தேவராய சுவாமிகளென வறிந்தார்

இவ்வாறு ஆண்டவனை யானும் பாடக்கடவேனென்னுந் துணிவு தம்முள்ளே துண்ணெனத்தோன்ற, உடனே வடக்கு முகமாய் நின்று செவ்வேளைச் சிந்தித்து வந்தனித்து ஆயிடைக்கிடைத்த ஓலையை ஏடாக்கிக்கொண்டவுடன் சூரியோதய மாதலறிந்து இது நல்ல வேளையென மதித்தவராய் “என்னாண்டவனாகிய குமார பகவானே! பாடியே யறியாத யான் நின்னைப் பல பாக்களானும் பாடக் கடவேன். அருணகிரிநாதர் பெயர் வைத்தே பிரபந்தம் முடிக்கக்கடவேன். அவர் வாக்குப் போலவும் எனக்கு வாக்குண்டாகும்படி அருடி” யென்று சிந்தித்துக் கைகூப்பினவராய் நின்றார். உடனே தம்மை யறியாமலே தமது வாக்கிற் “கங்கையைச் சடையிற்பரித்து” எனவெழுந்த விசேட மங்கல மொழித் தொடரை ஆரம்பமாகக் கொண்ட பாட்டைப்பாடி அவ்வேட்டி லெழுத்தாணி கொண்டெழுதி முடித்தார். விஸ்தார விவரம் - சரித்திரத்திலும் ஸ்ரீமத் - குமார கவாமியத்திலுங் கண்ணுறலாம்.

